

Sygn. akt VI Ca 449/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Hanna Morejska (spr.)

Sędzia: SSO Leszek Mazur

Sędzia: SSO Jolanta Janas

Protokolant: Jadwiga Cichoń

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2016r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) w C.

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 lutego 2016r.

sygn. akt XII C 1686/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 1 w ten sposób .że obniża zasadzoną tam kwotę do kwoty 1000 (tysiąca) zł.

2.zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 3 w ten sposób ,że obniża zasądzoną tam kwotę do kwoty 250 zł. ;

3. oddala apelację w pozostałej części ;

4. koszty procesu apelacyjnego pomiędzy stronami wzajemnie znosi .

VI Ca 449/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 Sąd Rejonowy w Częstochowie zasądził od pozwanego (...)w C. na rzecz powoda Ł. W. kwotę 2.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2016 roku i w pozostałej części powództwo oddalił.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje;

Powód Ł. W. w dniu 6 grudnia 2011 roku doznał złamania w obrębie palca piątego ręki lewej. Przyczyną złamania był wypadek w czasie pracy. Po zdarzeniu udzielono mu pomocy w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym (...) w C. gdzie wdrożono postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne i zalecono kontynuowanie leczenia w Poradni (...)

W dniu 8 grudnia 2011 roku powód zgłosił się do Poradni (...)w Szpitalu (...) (od 1.06. 2014 (...) w C.) w celu dalszego leczenia złamania palca dłoni lewej. Powód przedstawił lekarzowi R. B. płytę CD zawierającą zdjęcia rentgenowskie. Lekarz nie odtworzył tego zdjęcia z uwagi na brak odpowiedniego sprzętu. Uszkodzenia w obrębie ręki unieruchomiono w opatrunku gipsowym. Powodowi nie udzielono informacji, co do stanu zdrowia i dalszego leczenia. Z uwagi na odczuwanie znacznych dolegliwości bólowych powód w dniu 15 grudnia 2011 roku zgłosił się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w (...) Szpitalu (...) w C. przy ulicy (...), gdzie ponownie wykonano zdjęcie rentgenowskie, które wykazało pogorszenie stanu złamanego palca. W dniu 16 grudnia 2011 roku powód udał się na wizytę w prywatnym gabinecie specjalisty z zakresu chirurgii P. Z., który zakwalifikował doznane złamanie do leczenia operacyjnego. W dniu 21 grudnia 2011 roku powód został przyjęty do Ośrodka (...) i zakwalifikowano do zabiegu. W tym samym dniu powód został poddany operacji. Dokonano otwartej repozycji i stabilizacji wielofragmentowego, przemieszczonego paliczka środkowego palca V ręki lewej. Zabieg nie spowodował powikłań, Opóźnienie wdrożenia leczenia operacyjnego nie miało wpływu na pogorszenie stanu zdrowia powoda. Powód był ponownie hospitalizowany i leczony operacyjnie w dniu 25 lipca 2012 roku z rozpoznaniem sztywności palca V ręki lewej. Wykonano usunięcie zespolenia z palca ręki lewej, autolizy stawu międzypaliczkowego PIP i DIP, tenolizy aparatu wyprostnego. Brak jest istotnego wpływu między przeprowadzeniem zabiegu operacyjnego w przyjętym i wykonanym terminie, a wcześniejszym postępowaniem zachowawczym i unieruchomieniem złamania w opatrunku gipsowym. Lekarz R. B. przyjmujący powoda w dniu 8 grudnia 2011 wbrew zeznaniom nie udzielił powodowi rzetelnych informacji nie zlecił również sporządzenia zdjęcia rentgenowskiego. Powód dochodził zadośćuczynienia na odstawie przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 186). Przepis art. 4 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, że w razie zawinionego naruszenia praw poszkodowanemu należy przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 448 Kodeksu cywilnego. Sądu uznał, iż działania podjęte przed udzielającego pomocy medycznej lekarza R. B. w trakcie wizyty w Poradni (...) Szpitala (...) w C. dnia 8 grudnia 2011 roku naruszyły prawa powoda jako pacjenta, pomimo, iż nie miały one konsekwencji w postaci opóźnienia procesu prawidłowego leczenia i wywołały szkodę. Artykuł 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (tekst jedn. Dz.U. z 2015 roku, poz. 464) nakłada na lekarza obowiązek udzielania pacjentowi przystępnej informacji o wymienionych tam okoliczności, nie tylko na etapie wyrażania zgody na zabieg. Zasadnym było zatem wyznaczenie powodowi wizyty kontrolnej i wskazanie jakie dalsze kroki winien wykonać. Powodowi nie udzielono tego typu informacji. Zapis o zapis o wyznaczeniu kontroli za 5 dni pojawił się dopiero na oryginale historii choroby, którą pozwany przedłożył do akt sprawy (k.l56). Świadczy to tym, że został on umieszczony później, na użytek niniejszego postępowania. W ocenie Sądu, zasadne było przyznanie powodowi zadośćuczynienia w kwocie 2500 złotych.

Apelację od wyroku w całości złożył pozwany zarzucając błędne przyjęcie przez sąd że działania lekarza udzielającego pomocy medycznej powodowi były wadliwe poprzez co naruszyły prawa pacjenta w efekcie czego Sąd zasądził zadośćuczynienie .

Dlatego strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania Nadto strona pozwana podnosiła że zasądzona kwota jest rażąco wysoka.

Sąd Okręgowy stwierdza że apelacja jest częściowo zasadna z przyczyn następujących. Zgodnie z art..4.1. Ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw pacjenta (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 186). w razie zawinionego naruszenia praw pacjenta sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 448 Kodeksu cywilnego. W orzecznictwie przyjmuje się że przy ustalaniu rozmiaru krzywdy należy ustalić wszystkich okoliczności w jakich doszło do danego zdarzenia, rodzaj naruszonego dobra, skutki zdarzenia, intensywność naruszenia (tak SN w sprawie VCKN 1421/00) Uszczerbek niemajątkowy jaki może powstać wskutek naruszenia dobra osobistego to zazwyczaj ujemne

przeżycia. Z istoty ujemnego przeżycia psychicznego wynika, że jego "naprawa" powinna polegać na złagodzeniu tego przeżycia. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu jest wywołanie przeżyć "przeciwstawnych", które wyrównają pokrzywdzonemu przeżycia ujemne, wywołane naruszeniem dobra i dadzą uczucie satysfakcji. Sąd Okręgowy przychylił się w tym zakresie do orzeczenia Sadu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie IACa 947/15) Z zebranego materiału dowodowego a w szczególności zeznań powoda i opinii biegłych nie wynika aby ujemne przeżycia powoda były spowodowane u powoda nie udzieleniem mu rzetelnych informacji przez lekarza. Przeżycia te w istocie były spowodowane dolegliwościami bólowymi z powodu urazu, aczkolwiek nie udzielenie wszechstronnych informacji przez lekarza co do metod leczenia i trybu dalszego leczenia mogły pogłębić przykre doznania powoda. Dlatego przyznanie zadośćuczynienia było zasadne jednak nie w kwocie przyznanej przez Sąd Rejonowy. W okolicznościach sprawy odpowiednia kwota zadośćuczynienia to 1000 złotych. Dlatego z mocy art. 386par.1 kpc orzeczono jak w sentencji. Zmieniono także w tej sytuacji orzeczenia o kosztach obciążając nimi strony w stosunku do uwzględnienia powództwa. zgodnie z art. 100kpc. Także z mocy art. 100kpc zniesiono wzajemnie koszty procesu apelacyjnego.